

Η ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗ,

ΤΟΜ. Ε΄.

ΑΡΙΘ. 51.

Συνδρομή προπληρωτέα,
εὰ τοῖς ἑστέ τοῦ Κράτους ἀνά
12 φελλ. Σελ. 2.
Δια τοὺς ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 4.
Δια τοὺς ἐν Τουρκίᾳ Γρ. 20.

Τιμὴ καταχωρήσεως, ἡ γραμ-
μὴ ἑβ. παλαιῶς 3.
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα
εἰς τὸ ὑπογραφεῖον ΚΕ-
ΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.
Αἱ ἐπιστολαὶ ἐπιγράφονται πρὸς
τὸν ἐνταῦθα Συντάκτην τῆς
εἰς αὐτὰς ἀποστέλλεσθαι.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 13)25 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1862.

Η ΠΑΤΡΙΣ ΚΟΙΛΟΠΟΝΑΕΙ.

Μολὸς ἔχασες τὴ μία, εὐθύς κι ἄλλη θυγατέρα
θὰ γεννήσῃς μὲς τὰ χρόνια — κακορίζικη μητέρα; ..
Σελήνα καὶ σπαργανίδες βράντε — ξήλωνε θὰ κάνεις; ..
Μὴ τὴ γένναις, μὲ τὴ πίκραις τὴ νεότη σου θὰ χάνης;
Γιατὶ τέτοιαις θυγατέραις λιγοδοῦρηταις γεννᾷς;
Ὀδυρμός εἶνε ἡ ζωὴ σου, καὶ κοψίματα κοιλιᾶς;
Σὰν καρμπάνα νεκρικῆτὴ γιὰ μᾶς πάντα θὲ νὰ ἤχῃ
Ἡ χαρμώσυνη ἀγγελία: Ἡ πατρίς κοιλοπονάει;

Ἀπὸ ἑνδεκα ποῦ ἐγέννας, λείψαν' ἄχαρά σου μένουν,
Κι ὅσαις ἄλλαις θὰ γεννήσῃς, τέτοια ὀλαις θὲ νὰ γένουν!
Τὰ παιδιὰ σου ποῖός τὰ τρώει ἡ ἔνωσις ἢ τὸ Ταμεῖον;
Ποῖός σε σέρνει κάθε λίγο σὸ σελί, καὶ στὸ μνημεῖον;
Εἰν μυστήριον ἡ γέννα, καὶ ὁ θάνατος ἐπίσης
Εἶνε αἰνίγμα ἀπὸ κείνα ποῦ ποτὲ θὲ θὲ νὰ λύσῃς.
Τί θὰ κάμῃς; γέννησέ τη καὶ ὁ Κρόνος ἄς τὴ φάῃ,
ὅσοι ἄς χαιρομᾶστε ὡς τόσο: Ἡ πατρίς κοιλοπονάει!

Πάν μυστήριον καὶ τοῦτο! τὸ γεννᾷς.. ἢ τὰ σπαρμένα
ἀλλὰ μελὴ τοῦ παιδιοῦ σου, ὅς' ἀρέσουνε ἐσένα;
Ἡ γέννητὸ σου νήπιον, σὰν ἀμαρτωλὴ ψυχὴ,
ἄγγελος θὰ κράξῃ, τρέχει δῶ, καὶ τρέχει ἐκεῖ
τοῦ χορμιοῦ τῆς τάχα καὶ σκόρπια μελὴ,
καὶ προθάσῃ κι ἂν εἴν ξένα δὲν τὴν μέλει;
ὡς πόσο σκούζει καὶ ἀντιβοᾷς,
ὁ τόπος, ἡ Πατρίς κοιλοπονάει!
ὁ κίνδυνος, καὶ σὺς γέννας σου τὴν κλίνην
ἡ ἀρχνευσμένη ἐκείνη

Ἀγυρτεῖα, ὁποῦ λυσσάει τὸ ἀγέννητο ν' ἀρπάξῃ,
Κι ἀντιτάτου ἓνα δικότης, ἡ ἀνεραῖδα νὰ πετάξῃ! ..
Ἐμεῖς ὅλοι συμπονοῦμε, μὰ ὁ ξένος μᾶς γελάει,
Καὶ φωνάζει: ἡ πατρίς σας ὅλο τέρατα γεννάει!
Καὶ ἂν τώρα, ὁποῦ τάχα εἰσε ἐλευθερία, διαλὲς
Ὅλα τ' ἀποδιαλεύρια τῶν κομμάτων, σὺ δὲν πταῖς;
Κάτι πρέπει νὰ γεννήσῃς, ἀφοῦ ἡ φήμη διαλαλάει,
Εἶν εἰς κίνδυνον ὁ τόπος: Ἡ Πατρίς κοιλοπο-
[νάει!]

Ποιεῖνε κείνοι ὁποῦ τρέχουν ἄνου-κάτου, κι ἡμποδιῶνται,
Καὶ καθὼς συναπαντιῶνται, σὰν ἐχθροὶ σκληροκτυπιῶνται;
Εἶνε ἐκεῖνοι ποῦ προσφέρουν τ' ἀγέννητο τὰ κομμάτια,
Δέτε τοὺς πῶς διποδᾶνε, πῶς ἀφρίζουνε σὰν ἄττια!
Ἄλλοι φέρνουνε κεφάλαις, μὴ σ' ἐδαῦταις εὐρεθῇ
Τὸ κεφάλι ποῦ θὲ νάχῃ ἡ ἀγέννητη Βουλὴ, καὶ
Καθὼς θλέπει τέτοιαις κάραις τὸ ἀχέλι της δαγκάει
Ἡ πατρίς ἡ βουλιασμένη! .. Ἡ Πατρίς κοιλοπο-
[νάει!]

Ἄλλοι στόματ' ἀνοικτὰ,
Ἄλλοι δόντια δονατὰ.
Ἄλλοι γλώσσαις μακριαῖς,
Γιὰ νὰ γλύφουν φοβεραῖς.
Ἄλλοι χέρια τῆς προσφέρουν,
Ἀπὸ κείνα ποῦ συμφέρουν.
Ἄλλοι στήθεια καὶ στομάχια
Δυνατὰ... γιὰ τὰ συνάχια.
Ἄλλοι πόδια ποῦ κλοτσῶντε,
Ποῦ χορεύουν, ποῦ πηδῶντε.
Ἄλλοι ἔχουνε καλὰ,
Μὰ ἀπὸ κείναις τῶν καλῶν
Καθὼς θλέπει τέτοια μελὴ οὐκ τὸν πόνον τῆς λυσσάει
Ἡ πατρίς ἡ βουλιασμένη! .. Εἶνε ποῦ κοιλο-
[πονάει]

Στὸ σωρὸ ποῦ θὰ διαλέξῃ τ' ἀγεννήτου τῆς τὸ σῶμα
 Ξεχασμένη ἡ Πατρίς μας μένει μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα.
 Δὲν ἔχει τι νὰ πᾶρῃ, δὲν ἔχει τι ν' ἀφήσῃ.
 Πικρὰ μέσα τῆς μουγκρίζει: «Τὸ πολὺ ποῦ θὰ μοῦ ζήσῃ!»
 Ἀ σ ῖ δ ὦ τ ῆ, λ ε υ θ ε ρ ι ᾶ μου, κ ῖ ἄ ς γ ε ν ν ῆ σ ω
 [κ ἔ ν α τ ἔ ρ α ς,
 Δὲν εἶν τὸ στερνὸ ἢ τὸ πρῶτο ποῦ θὰ ἰδῇ τὸ φῶς τῶν
 [μέρας,
 Ἀρὰ εἴρεται ἄλλοτ' τὸ βλέμμα καὶ μὲ μιᾶς.. λειποθυμᾷ.
 Ἐκλογεῖς μὴν ταραχθῇτε! εἶνε ποῦ κοιλοπο-
 [ν ᾶ ε ἰ !..

ΚΩΜΩΔΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΝΕΚΡΩΣΕΩΣ.

Questi la cacerà, per ogni villa.
 Finchè l' avrà rimessa nell' inferno,
 Là onde invidia prima dipartilla.
 (DANTE Inferno C. I.)

ΚΟΛΑΣΙΣ.

ἌΣΜΑ Α΄.

Μέχρι δὲ μὴν τούτων γελάσιμα καὶ
 μαιρακιδῶδη τὰ εἰρημένα, τὰ μετὰ
 ταῦτα δὲ οὐκέτι εὐκαταφρόνητα,
 ὧ ἄνδρες, ἀκούσθεσθαι, ἀλλὰ καὶ πάντοτε
 φιληκῶν ἀκροατῶν δεόμενα!

— ΛΟΥΚΙΑΝΟΙ ΒΙΟΣ. —

— ο —

Ἰπóθεσις τοῦ Α΄ Ἀσματος.

Ἀποπλάνησις τοῦ Φίλωνος — Προσπάθειταιτοῦ ν' ἀνα-
 εῖς εἰς ὑψωμά τι. — Τρία θηρία τοῦ ἐμποδίζουσι τὴν ἀ-
 νάβασιν. — Ὁ Ἀριστοφάνης ἐρχεται καὶ τρέπει εἰς φυγὴν
 τὰ θηρία, τοῦ ὑπόσχεσθαι τὴν εἰς τὸν Ἄδην κάτοδον.

Στὴν ἡμισεῖά τοῦ δρόμου τῆς ζωῆς μου
 Εὐρέθηκα κατ' ὅσον σ' ἓνα λαγῶδι,
 Ὅπου μεμιάς τῆς πρωτῆς μου
 Σειρᾶς χάνω τὰ ἔγνη, κ' ἦτον βράδυ
 Ἀχνὸς ὁ ἥλιος μ' ἀποχαιρετοῦσε,
 Σὰ λύχνος ποῦ μεμιάς σώσει τὸ λάδι,
 Κόκκινην χλωμιασμένην ἐσποροῦσε,
 Μὲς ὅχ τὰ γνέφια, τῇ στερνῇ του ἀχτίνα,
 Σάματις ὡς κ' αὐτὸς νὰ μ' ἐπονοῦσε!
 Ἐσχάρπαγα καὶ γὰρ μέσα σ' ἐκεῖνα
 Τ' ἀγκυροῦν, ἀπελπισμένο μάτι,
 Κ' ὁ πόνος τῆς ψυχῆς δὲν ἐξέκινε!
 Πλὴν κύττα δὴ καί κεῖ, ἓνα μονοπάτι,
 Π' ἀνέβαινε, ξανοίγω, ὡς αὖ φεῖδι,
 Κ' ἐχάρηκε ἡ καρδιά μου τότε καί

Ἀρχίζει ἐκεῖς ὁ δρόμος ὅχ τὸ φρούδι
 Τοῦ λαγῶδιου, κ' ἐτελείονε σὲ μία
 Ραχούλα βουλιασμένη σὲ σκοτειδί.
 Βόγθα μου, εἶπα τότες, Παναγία,
 Νὰ κάμω ἐκεῖ τὸ δύσκολο ἀνηφόρι
 Κ' ἐκίνησα μὲ φόβο καὶ δειλία
 Ἀχ! πῶς ἐξεφυτρῶνανε οἱ σπόροι
 Κάθε λογῆς ιδέας στὸ κεφάλι,
 Ποῦ νὰ νοήσῃ ἐκεῖνα δὲν ἤμπορει!
 Ἐπήγαυα, ὡς εἶπα ἀγάλη-γάλη.
 Πλὴν κουρασμένο τ' ἀχαρό μου σῶμα,
 Ἐτρίξε ὅχ τὴν κορφή του στὸ στραγάλι.
 Τὸ πόδι ποῦ ἐστεκότουσε στὸ χῶμα
 Ἦτον πάντα ψηλότερο ἀπὸ τ' ἄλλο,
 Ὅπου τῇ γῆς δὲν ἐπατοῦσε ἀκόμα.
 Κ' ἐνῶ μέρος τοῦ δρόμου, ὅχι μεγάλο,
 Εἶχα κάμει μὲ μόχθο καὶ μὲ πονο,
 Τὸ τ' εἶδα νὰ σὰς πῶ, καὶ γὰρ ἀμφιβάλλω!
 Τρία ζούδια, ποῦ ἐφαινότανε ἓνα μόνο,
 Εἶδα ὁμπροστά μου ν' ἀσκοθοῦν αἰφνίδια,
 Σὰν ἀλουποῦ, σὰ μαῖμου σὰν ὄνο!
 Πῶς ἐτρίξαν τὰ δύο μου κατακλειδία,
 Μονάχα ἐκεῖς ἔμπορει νὰ ἐνοήσῃ
 Ποῦ βλέπει βροχολάκους στὰ σκοτειδία
 Ἐχανε ὁ νοῦς μου ὀπίσω νὰ γυρίσῃ,
 Κ' ὁ τρόμος μ' ἐβαστοῦσε ξυλιασμένο,
 Σὰ σ' ἀχειλὶ μνημάτου κυπαρίσσι.
 Μυστικὸ χέρι, χέρι ἀραχνειασμένο
 Μ' ἐσπρωγνε στὰ θεριὰ ποῦ μ' ἐκυττοῦσα
 Μὲ μάτι φοβερὸ καὶ φλογισμένο,
 Ν' ἀσκώσω τῇ φωνῇ δὲν ἤμποροῦσα,
 Ἐκλεία τὰ μάτια, μὰ ἀνοιγόνταν' πάλι
 Σαν ἄβλεπα ἐκεῖνο ποῦ ἐποδοῦσα
 Σὲ τέτοια συφορά, σὲ τέτοια ζάλη,
 Βρίσκεται ἐκεῖς ποῦ τὸν πλακός ἡ μύρα
 Ἀφεύγατῃ τοῦ ὕπνου στὴν ἀγκάλῃ.
 Ἐγώλεγα πῶς εἶχε φθάσει ἡ ὥρα
 Τὸ σῶμα νὰ κουφάνῃ ὅχ τὴν ψυχὴ μου,
 Ὄντες μῶτυχε ἐκεῖ, ποῦ θὰ πῶ τώρα:
 Οἱ μισοσφαλισμένοι ὀφθαλμοί μου,
 Ποῦ ἀρχίζαν ὀπίσω νὰ κυττοῦνε,
 Σὰ μηχανὴ, καὶ δίχως τὴ βουλή μου,
 Στὰ ποδάρια τοῦ λόφου ξαγναντοῦνε,
 Γέροντα ἀσπρομάλη κ' ἀσπρογένῃ,
 Μὲ γέλιο ἀπὸ κεῖ, ποῦ παργοροῦνε.
 Ἡ δόλια μου ἡ ψυχὴ σὰ θαρσμένη,
 Ἐγύρισε μὲ μιᾶς μὲς τὴν καρδιά μου,
 Ὅπου ταν, σὰν τάφος παγωμένη,
 Σταχειλῖα μοῦλθε εὐθὺς καὶ ἡ λαλιά μου,
 Κ' ἐφώνησα: Ἐλέησόν με Γέρε.
 Καὶ βόγθα μου, σ' αὐτὴ τὴ συμφορά μου!
 Καί κεῖς εἶπα τὰ θεριὰ: Βδέλυγμα αἰῶν
 Ἐς κορακὶς εὐθὺς, κακὸν κακῶς
 Ὀλοῦ! Καὶ πρὸς ἐμὲ πρὸς μὴ δέρε!
 Μόλις ὁ λόγος ἤχησεν ἐκεῖς,
 Τὰ θεριὰ καὶ ὁ τρόμος μου ἐχάθη.

Καὶ νὰ σὰς πῶ δὲ δύναμαι τὸ πῶς.
 ἢ φωνὴ τοῦ Γερόντου σὰν τῇ σπάθῃ
 Τῇ φλογερῇ τοῦ Ἀγγέλου τῆς Ἐδὲν
 Τρομερὴ στὰ θεριὰ ἐκεῖνα ἐστάθῃ
 Ἀεὶ καὶ τὰ λόγια τοῦ ἀσπρομάλη καὶν
 Τῇ θηριώδῃ κ' ἄγριά τους φύσι,
 Καὶ τὰ κἀνόνν' σὰ βέσβελα ποῦ κλαῖν'.
 Ἔτσι καικεῖός ὅπου θεριὰ στὴ Δύσι
 Γιὰ γλέντη φέρνει τοῦ ὀκνηροῦ ἀνθρώπου,
 Μὲνα λόγο μπορεί νὰ περιορίσῃ.
 Τῇ λύσσα τους μὲ μῖα καὶ ἄνευ κόπου,
 Μουγκρίζει τὸ Λεοντάρι μὰ ὑπακούει,
 Κι' ὅλοι θαυμάζουν τὴ μαγία τοῦ τρόπου.
 Στὸ Γέρο τότ' ἐγώ : Ὁ νοὺς μου ἀκούει
 Τῇ γλώσσᾳ ποῦ λαλεῖς, κί ὅμως τὸ στόμα
 Δὲν τὴν 'μιλεῖ, τ' αὐτὴ τὴν παρακούει.
 Τὰ ροῦχα ποῦ σοῦ ἐνδύουνε τὸ σῶμα,
 Τέχνο σὲ λέν καιροῦ τοῦ περασμένου,
 Γιατί ἄφησες, καὶ πῶς τὸ μαῦρο χῶμα ;
 Βρικολάκου μὴν εἰσε ἀραχνευσμένον
 Ἔρμος κορμὶ ποῦ ἡ Κόλασις ξερνάει,
 Ἢ δαιμόνου μορφὴ ξανθρωπισμένου ;
 Μὴν ὁ Ἀγγελος ἐσ εἶσαι ποῦ φυλάει
 Τὴν ψυχὴν ὅχ' τὰ κίνδυνα τοῦ Κόσμου,
 Κί ὅπου σταῖς δυστυχισαῖς τὴν παργοράει;
 Πίς μου τί εἶσαι, καὶ πῶς εἶσαι ὀμπρὸς μου,
 Τσῆ μάνας μου τῇ γλώσσᾳ 'μίλησέ μου,
 Ἢ σωτήρας μου εἶσαι ἢ ὀλεθρός μου.
 Καὶ κείνος πρὸς ἐμέ : Φίλωνα, πέμου,
 Δὲ μ' ἐγνώρισες τάχα στοῦ προσώπου
 Τὸ γέλοιο, ποῦ δὲ μῶλειψε ποτὲ μου ;
 Ὁ ζητινὴς ἐγώμαι τοῦ ἀνθρώπου,
 Ἀπὸ καιρὸ τόνε ζητῶ πολύνε,
 Καὶ δὲν ἤυρα ἀμοιβὴ ποτὲ τοῦ κόπου.
 Καίγῳ : Κυνίσκε ὁ Λύχνος σου ποῦ εἶνε ;
 Πῶς ἐμπόρια χωρὶς νὰ σὲ γνωρίσω ;
 Ἀπάντησε στὰ λόγια μου καὶ κρίνε.
 Καικεῖός εὐθύς : Μὲ κάνεις νὰ δακρύσω,
 Ἐνῶ ποτὲ δὲν ἔκλαιψα στὴ ζῆσι,
 Καὶ μόνος μου στὸν Ἄδῃ νὰ γυρίσω !
 Πῶς ἐμπόρεσε ὁ νοὺς σου, πῶχει κρίσι,
 Τὸν παλαιό του φίλο Ἀριστοφάνη
 Μὲνα σκυλὶ τοῦ δρόμου νὰ συγχύσῃ ;
 Καὶ μετὰ πόθου ἐγώ : Συχώρα, φθάνει,
 Ἐρεῖσαι ὁ δάσκαλός μου, ἀπὸ σὲ ἐπῆρα
 Τὸ ὕφος ὅπου ἔχθρους τόσους μοῦ κανε !
 Πλὴν χορδισέ μου κἀν τὴ μαῦρη λύρα,
 Βόχθα μου ἐσὺ στὸν δύσκολον ἀγῶνα,
 Ὅπου μὲ σπρώχνει ἡ ἄχαρή μου μοῖρα.
 Καί με ν' ἀναθῶ στὸν κολοφῶνα
 Τοῦ λόγου, τώρα πῶδιωξες τὰ ζουδια,
 Νανασάνη ἡ ψυχὴ μου σὰ σ' ἀνθῶνα.
 Καὶ κείνος : Δὲν εἶν σπαρτὸς ὅλος λουλουδια
 ὁ δρόμος π' ἀνεβαίνει στὰ ψηλά,
 Μόχει πολλὰ καὶ φοβερά τὰ 'μπούδια !

Δὲν εἶν τὰ ζουδια ἐκεῖνα μοναχὰ
 Ποῦ τ' ἄχαρ' αὐτὸ φράζουν μονοπάτι,
 Σκωντάματα ἔχει κί ἄλλα τρομερά !
 Ἔχε λοιπὸν αὐτὶ, πόδι καὶ μάτι
 Ἀν πιθυμᾷς τὴν ἄλλη τὴ ζωὴ,
 Τοῦ σκοταδιοῦ μὴν πέσης στὴν ἀπάτη.
 Καίγῳ : Ὁδηγός μου μόνος εἶσαι ἐσὺ,
 Ὅπου κί ἂν μὲ ζητήσης σ' ἀκλουθάω,
 Κί ἂς μὲ μισήσουν φίλοι μου κ' ἐχθροί.
 Καικεῖός : Στὸν ἄλλον Κόσμον θὰ σὲ πάω,
 Τὴν Κόλασιν μαζὴ νὰ ἐπισκεφθοῦμε,
 Κί ἅμα τοῦ Πέτρου εὐθύς σὲ παρατάω.
 Τὰ σύννεφα κ' οἱ δύο ν' ἀνεδοῦμε
 Δὲν εἶν τὸ δυνατό, οὐτ' ἔχεις χρεια
 Νὰ μάθης γιατί ἐκεῖ ἐγὼ μισοῦμαι
 Ἦτανε ἡ ὥρα ποῦ στὴν ἐρημία
 Δὲ ζεῖ ὅ,τι ζεῖ, κ' ὅ,τι δὲ ζεῖ σκιρτάει
 Στῆς φύσης τὴν ἀνέκφραστη ἀρμονία.
 Σὰν ἴσκιος ποῦ τὸ σῶμα του ἀκλουθάει,
 Σὰ φθόνος ποῦ κλουθάει τὴν εὐτυχιά,
 Τὸν κλούθησα καίγῳ γιὰ νὰ μὲ πᾶη
 Ὅθεν κανεῖς δὲν ἐπιστρέφει πλειά.

Ζάκυνθος 11)23 Ἰαννουαρίου 1862.

Φίλε Συντάκτα.

Σοὶ πέμπω τὸ ἐπόμενον Πολιτικὸν Πρόγραμμα ὡς
 πρόγραμμα modèle, ἢ πρόγραμμα monstre, καταλ-
 ληλον διὰ τὰς στήλας τῆς Διαολαποθήκης.

Ἰγείαινε, ὁ Σὸς

A. M.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ! ΚΑΙ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΚΑΙ
 ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΑΜΗΝ.

Συμπολιταί!

Δὲν ζητάω, πλὴν φρονῶ ὅτι ὁ πολίτης ἔχει ἱερὸν κα-
 θήκον νὰ ὑπηρετῇ καὶ διὰ τοῦ ἔργου, καὶ διὰ τοῦ λό-
 γου, τὴν ἑαυτοῦ Πατρίδα. Εἰς τὰς παρούσας κρίσιμους
 περιστάσεις, κινουμαι ἀγῶ ἀπὸ διττὸν αἶσθημα, πρῶτον
 μὲν, ἵνα διακοινώσω τὰς Πολιτικὰς δοξασίας μου, δεύ-
 τερον δὲ, ὅπως προετιμάσω, ὡς ποιοῦσιν οἱ ἀτρόμητοι!
 καὶ ἐντιμοὶ ρίζοσπάσται!!! τὸ πολιτικὸν μέλλον μου.
 Καὶ τίς πλέον ἐμοῦ ὑπέστη καὶ κακουχίας, καὶ κατα-
 δρομάς; καὶ σερήσεις, καὶ εἶδεν ἀπολεσθεῖσας τὰς λαμ-
 προτέρας ἐλπίδας διὰ τοῦ ρίζοσπαστισμοῦ; Τίς ὑπέστη
 τὰς φυλακίσεις μου; τίς τὰ πρόστιμα; καὶ τίς τὰς
 ἀστυνομικὰς καταδρομάς; Ὅταν κἀγὼ φλεγόμενος ὑπὸ τοῦ
 ἐνθουσιασμοῦ αἰσθημάτων τοῦ ρίζοσπαστισμοῦ, παρέτρεχα
 τὰς ἀγῶνας τῆς παλαιᾶς ἐκχθῆς τοῦ ἀνδοῦσιασμοῦ μου
 εἰς τὰς καρδίας τῶν ἄλλων, καὶ ἡ ἀστυνομία!!!... μὲ
 ἐτιμωροῦσε μὲ τρεῖς καὶ τέσσαρα;

Ἐνθυμείται εὐελπίζομαι ἡ Πατρίς μου ὅταν ἀφίχθῃ ἐνταῦθα ὁ Γλάδστων ὅπου μὲ ἄσματα ῥιζοσπαστικά ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ λαοῦ. διέτρεχα ἅπασαν τὴν πόλιν, ἐγείρων εἰς ἐνθυοσιασμόν αὐτήν!!

Εὐελπίζομαι ὅτι ἤγκικεν ἡ ὥρα, καθ' ἣν ὁ Βάρβαρος, ὁ μεσαιωνικός καὶ ἀριστοκρατικός Νόμος ὅστις διαχωρίζει τοὺς πολίτας, εἰς ἐκλογεῖς ἐκλεκτίμους καὶ ἔλλωτας, καὶ περιορίζει τὰ ἱερὰ ταῦτα δικαιώματα τοῦ πολίτου, θέλει καταργηθῇ. Εὐελπίζομαι ὅτι ἡ ἡμέρα τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἀδελφότητος ὅσον οὐπὼ ἐγκαθυδισθῆσεται, ἡμέρα καθ' ἣν ὅλοι οἱ πολῖται ἔσονται καὶ ἐκλογεῖς καὶ ἐκλεκτίμοι, τότε καὶ θέλει συντρεῖσθαι. Ἄν μὲ τιμήσητε τότε τῆς ψυχῆς σας καὶ μὲ ἐκλέξητε ἀντιπρόσωπόν σας, ὅπερ δὲν ἀμφισβῆται, σὰς ὁμνῶ ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων! ὅτι θέλω ἐκτελέσῃ τὰ ἀκόλουθα ὑπὲρ τῆς Πατρίδος.

Δὲν θέλει περιορισθῶ, ὡς τοὺς ὑποτιμωμένους ῥιζοσπάστας, πρὸς ὑποστήριξιν καὶ πρότασιν τῆς ἐνώσεώς μας μετὰ τῆς ἐλευθερωμένης Ἑλλάδος.

Οὐδεὶς λαὸς ἀπελευθερώθῃ ποτὲ διὰ κενῶν λέξεων! μύθων! καὶ ἀγυρτεῶν!!! Ἡ ἱστορία τῶν ἔθνων, ὑπάρχει ὁ Διδάσκαλος.

Ἄν μὲ ἐκλέξετε ἀντιπρόσωπόν σας, θέλω προτείνει καὶ ὑποστηρίξει, ἵνα ἡ Ἰόνιος Βουλὴ θεσπίσῃ τὸν ὅπλισμόν 200.000 στρατοῦ ἐμπειροπολέμου, 100 πλοίων ἐλικονινῶν τῆς δυνάμεως 80 τηλεβόλων τῶν 60 λιτρῶν ἐν ἑκάσῳ. Θέλω προτείνει καὶ ὑποστηρίξει νὰ τεθῶ ἐπὶ Κεφαλῆς τῆς τε χερσαίας καὶ θαλασσίης δυνάμεως! Τότε φαντασθῆτε μὲ συμπολίται, ἀρχηγὸν τοσούτων καὶ τοιούτων μέσων δυνάμεως νὰ διατάξω εἰς τὴν ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν, τὴν ἀποχώρησιν αὐτῆς ἐκ τοῦ Ἰονικοῦ Κράτους. Θέλει διατάξω αὐτὴν νὰ ὑποχωρήσῃ ἐντὸς 24 ὥρῶν! Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἤθελε ὑπακούσει, τότε θέλει ἀναγκασθῶ νὰ τοὺς ἐξώσω διὰ τῆς βίας, διαφρουρίζων δὲ τὰς Ἰονίους Νήσους, θέλει προσβάλω καὶ τοὺς Ὀθωμανοὺς, θέλει τοὺς ἐξώσω ἐν τῇ Ἀσίᾳ, καὶ θέλει συνενώσω τὸ Πανελλήνιον, ἔχων Πρωτεύουσάν τὴν Κωνσταντινούπολιν!! Ταῦτα πάντα δὲ, ἀπαιτοῦσιν καιρόν. Θέλει μὲ ἐρωτήσῃ τις; Τί ἤθελα πράξει ἐν τῇ Βουλῇ; μέχρις ὅτου προετοιμασθῇ ὁ στρατὸς καὶ τὰ διχροτα καὶ τρίχροτα πλοῖα;

Τί ἤθελα πράξει ὡς ἀντιπρόσωπος ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν προστασίαν;

Ἦθελα ἀναδεχθῶ πᾶσαν μεταρρύθμισιν, τείνουσαν πρὸς ἀστυκὴν καὶ πολιτευματικὴν ἰσότητά τῶν πολιτῶν.

Κατάργησιν παντὸς ἔχρους ἀριστοκρατίας! Βράβευσιν ἀπλῶς τῆς ἱκανότητος, εἰς ὅποιον δῆποτε μέρος καὶ ἂν ὑπάρχῃ.

Ἦθελα προτείνει καὶ ὑποστηρίξει τὸ ὑπεύθυνον τῆς Γερουσίας. Ἦθελα προτείνει καὶ ὑποστηρίξει ἵνα εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς Δικαιοσύνης ἐκλέγωνται ἄνδρες ἱκανοί, Νομομαθεῖς καὶ τίμιοι, καὶ οὐχὶ οἱ κώλακες καὶ δορυφόροι τῶν ἰσχυρῶν!!!

Ἦθελα προτείνει καὶ ὑποστηρίξει ὅτι ὅλαι αἱ ὑποθέσεις νὰ ἐφεσιβάλλωνται ἐνώπιον τοῦ ἀνωτάτου Συμβουλίου.

Ἰσότητά δασμῶν, ἵνα ὅλοι οἱ πολῖται κατ' τὰ

μέσα τῶν ὑποφέρωσιν τὰ βάρη τοῦ Κράτους. Ἦθελα προτείνει καὶ ὑποστηρίξει, πᾶν μέτρον λογικὸν πρὸς ἐμφύχωσιν τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας, καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως. Ἦθελα προτείνει καὶ ὑποστηρίξει τὸ ἀμισθον τοῦ ἀντιπροσώπου, καθότι ἀντιπρόσωπος μισθωτός, ἀποδεικνύει δουλοφροσύνην καὶ χαμέρπειαν, (ὁ γὰρ μισθωτός, μισθωτός ἐστὶ καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων) δυνάμενος μόνον νὰ ἔχῃ δικαίωμα ἀποζημιώσεως δι' ὅσον ἐργάζεται. Ἦθελα προτείνει καὶ ὑποστηρίξει ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων νὰ ἐκλέγωνται, ὁ Πρόεδρος τῆς Γερουσίας, οἱ Γερουσιασταί, καὶ ὁ Ἐπαρχος. Συνεπεία τούτων ὅλων, καὶ ὅταν μὲ τιμήσετε μὲ τὴν ἀντιπροσωπείαν σας, ἐστὶ βέβαιον ὅτι πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ τόπου θέλει δεχθῶ, οἷαν δῆποτε θέσιν Ἐπαρχοῦ, Γερουσιαστοῦ, ἢ προέδρου τῆς Γερουσίας.

Ζήτωσαν! οἱ ἀτρόμητοι! καὶ ἡρώικοι! Ζακύνθιοι ῥιζοσπάσται, οἵτινες παίζουσιν εἰς τὸ κυβεῖν τὴν Τύχην τῆς Πατρίδος τῶν.

Ἐν Ζακύνθῳ τῇ 2 Ἰανουαρίου 1862.

ΙΩΑΝΝΗΣ... Α... ΠΑΤΡΙΝΟΣ.

Λοχαγὸς τοῦ λαοῦ καὶ ἀντιπρόσωπος ἐν καιρῷ τῶ δέοντι.

Ἐτελευτα κατ' αὐτὰς ἐν Φλωρεντίᾳ τῆς Ἰταλίας ὁ ἀγαθὸς συμπολίτης μας Ἰππ: Δ. Κοριαλένας, τὸ ἔδδομχοστὸν τέταρτον ἄγων τῆς ἡλικίας του ἔτος. Δαπανήσας ὅλην σχεδὸν τὴν πλουσίαν του περιουσίαν ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος, διεκρίνετο μετὰ τῶν πρωταγωνιστῶν τοῦ λαοσωτηρίου ἐκείνου δράματος, καὶ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀντεμείβετο διὰ τοῦ ἐθνοσήμου καὶ τοῦ χρυσοῦ σταυροῦ τοῦ Σωτήρος. «Ὅσα μόνου του ὁ Κοριαλένας οὐδεὶς τῶν Σουλτανῶν ἐτόλμησε», ταῦτα περὶ ἐκείνου εἰπὼν ὁ Νότι Βόσσσαρης ἄφινε τὴν αὐθεντικωτέραν βιογραφίαν, τὸ γλαφυρότερον ἐγκώμιον, τὸ ἐπιτύμβιον τέλος, τὸ μᾶλλον προσῆκον τῷ γηραίῳ ἐκείνῳ ἀγωνιστῇ! — Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἔνθερος πατριώτα, καὶ αἰωνία ἔστω ἡ πρὸς σὲ εὐγνωμοσύνη τοῦ Πανελληνίου.

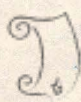
Ἀκοῦς καὶ σοῦ λένε πῶς ἡ Κεφαλονιά κοιμάται, πῶς ἡ Κεφαλονιά ἐπέθανε. Σὰν κοιμόμαστε καὶ βλέπουμε τέτοια ὀνείρατα, δὲν εἶναι τὸ ἴδιο ὡς νὰ εἶμαστε ἐξυπνοί; Καὶ σὰν ἐπεθάναμε κ' ἐβρουκολαχιάσαμε, δὲν εἶναι τὸ ἴδιο σὰ νᾶμαστε καὶ ζωντανοί; Τί; δὲν τὸ πιστεύετε, ὅσοι Ν. Ἐποχῇ, ὅσοι, γιὰ τὴν ὥρα

ΥΠΟΨΗΦΙΣΤΙΚΟΝ ΒΟΥΛΕΤΙΚΟΝ!

Εὐγενεῖς Κύριοι ποῦ θέλουσι νὰ γένουν εὐγενέστατοι: Α. Μεταξᾶς, — Π. Βαλσαμάκης, — Γ. Λιθαδάς, — Η. Ζερβός, — Ν. Γεωργακάτος, — Σ. Καβαλιεράτος, — Ι. Καπελέτος, — Ι. Μομφεράτος, — Γ. Ιακωβάτος, — Σ. Λιναράτος, — Ν. Γ. Ἰγγλέσης, — Γ. Λαυράγκας, — Ι. Κλαδάς, — Γ. Μεταξᾶς, — Ι. Χαριτάτος, — Γ. Φορέστης, — Γ. Μικελάκης, — Π. Δαλλαπότης, — Α. Παυλῆς, — Κ. Κωνσταντίνος, — Β. Σ. Χαρατῆς, — Σ. Πυλλάκος, — Θ. Καραούζος.

Ὁ ὑπεύθυνος ἐκδότης ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΕΡΛΑΠΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Η Κ Ε Φ Α Λ Λ Η Ν Ι Α »

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟΛΟΓΕΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
A1.53.41.Φ1.0049